

PRAKSISOVERSIGT · SELSKABSRET

Praksisoversigt over aktionærkonflikter og minoritetsbeskyttelse i kapitalselskaber

Generalklausulerne, tvangsindløsning, minoritetsrevisor og bestyrelsesansvar i praksis

Version 2 Opdateret 8. sep. 2026 39 afgørelser · 2000-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Aktionærkonflikter afgøres i Danmark i et samspil mellem selskabslovens ligeretsgrundsætning og generalklausuler, de kvalificerede flertalskrav ved vedtægtsændringer, minoritetens processuelle værktøjer (ekstraordinær generalforsamling, minoritetsrevisor, granskning og selvstændig søgsmålsadgang) samt et administrativt spor hos Erhvervsstyrelsen med klageadgang til Erhvervsankenævnet. Praksis viser to gennemgående mønstre: domstolene stiller høje krav, før en generalforsamlingsbeslutning tilsidesættes som majoritetsmisbrug efter [selskabsloven § 108](#), mens ledelsens og majoritetens egennyttige dispositioner uden for selskabets formål og interesse rammes hårdt – også over for professionelle medkontrahenter i ond tro. Ved tvangsindløsning har Højesteret fastslået, at minoritetsaktier skal værdiansættes som en forholdsmæssig andel af selskabets samlede værdi uden minoritetsnedslag. Endelig afviser Erhvervsstyrelsen og Erhvervsankenævnet konsekvent at afgøre ejertvister administrativt: bevisbedømmelsen hører under domstolene, mens styrelsen alene spærrer registret, indtil der er skabt klarhed.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Generalklausulen i selskabslovens § 108 forudsætter både at beslutningen er "åbenbart" egnet til at give en fordel, og at fordelene er "utilbørlig" – en objektivitet, men høj tærskel, der efter forarbejderne kræver en klart urimelig udøvelse af indflydelse og en helt eller delvist vederlagsfri formueforskydning.
- 02** Rammer en beslutning alle kapitalejere ens – fx en elevatormodel, hvor både majoritet og minoritet udraderes, og alternativet er konkurs – foreligger der ikke majoritetsmisbrug, og der gælder ikke noget ulovbestemt saglighedskrav ud over § 108.
- 03** Ledelsens generalklausul i § 127 rammer dispositioner uden for selskabets formål og interesse; en professionel medkontrahent, der kender til minoritetens modstående interesser og bevidst undlader at indhente deres tiltrædelse, er i ond tro og kan ikke støtte ret på sikkerhedsstillelsen.
- 04** Et bestyrelsesmedlem, der er udpeget af og deltager i hovedaktionærens bestyrelser, repræsenterer ikke minoriteten, og hans medunderskrift kan ikke legitimere en disposition, der er til skade for minoritetskapitalejerne.

- 05** Søgsmål mod en generalforsamlingsbeslutning skal efter § 109, stk. 2, anlægges inden 3 måneder, men fristen gælder ikke, når indkaldelsesreglerne er væsentligt tilsidesat, jf. stk. 3, nr. 3.
- 06** Manglende indkaldelse af en mindretalskapitalejer medfører ugyldighed, når det ikke kan antages at have været uden betydning for beslutningens udfald.
- 07** Ved tvangsindløsning efter § 70 skal indløsningskursen fastsættes som en forholdsmæssig andel af selskabets samlede værdi – der skal ikke gøres fradrag for manglende indflydelse og omsættelighed (minoritetsnedslag), fordi der netop ikke er tale om fri handel.
- 08** Indløsningssummen forrentes fra deponeringstidspunktet efter rentelovens § 3, stk. 5, selv om kravets størrelse først kunne bedømmes efter skønsmandens rapport, fordi majoriteten har rådet over aktierne fra deponeringen.
- 09** En kapitalejer med mindst 1/10 af kapitalen kan kræve Erhvervsstyrelsen udnævne en minoritetsrevisor, men styrelsen er ikke bundet af minoritetens kandidat og kan tage hensyn til saglige indsigelser fra ledelsen – dog skal indsigelser mod styrelsens egen kandidat behandles på samme måde.
- 10** Indirekte ejerskab via et moderselskab giver ikke minoritetsrettigheder i datterselskabet; det er den formelle kapitalejer, der stemmer, og den skal efter § 104, stk. 1, stemme samlet.
- 11** Er der reel uenighed om ejerforholdene, kan Erhvervsstyrelsen hverken registrere eller slette administrativt – styrelsen spærrer for registreringer efter § 16, stk. 3, og henviser bevisbedømmelsen til domstolene efter § 20.
- 12** Administrativ korrektion efter § 23 h, stk. 2, forudsætter en åbenbart urigtig registrering; en anket og dermed ikke-endelig byretsdom kan ikke dokumentere, at en registrering er forkert.
- 13** Ejeraftaler binder efter § 82 hverken selskabet eller generalforsamlingen, og selskabet kan ikke håndhæve aktionærernes indbyrdes aftale over for en aktionær med henvisning til, at den er i selskabets interesse.
- 14** En voldgiftsklausul i en bestyrelsesaftale er gyldig og binder konkursboet; § 364, stk. 1, angår alene generalforsamlingens beslutning om at anlægge søgsmål og afskærer ikke selskabet fra at aftale voldgift.
- 15** Selskabslovens særlige betingelser for kapitalejerlån (§§ 210-212) blev ophævet med virkning fra 1. januar 2025, men selvfinansieringsforbuddet i § 206, tilbageførselspligten i § 215 og beskattningen efter ligningslovens § 16 E består uændret.
- 16** En kapitalejer, der forsætligt eller groft uagtsomt påfører selskabet eller medejere tab, kan efter § 362 pålægges at indløse den skadelidtes kapitalandele eller sælge sine egne, hvis der er fare for fortsat misbrug – og efter § 230 kan 10 pct.-minoriteten kræve selskabet tvangsopløst ved dom.

Retsgrundlaget: ligeret, generalklausuler og minoritetens værktøjskasse

§ 1

Udgangspunktet er ligeretsgrundsætningen i [selskabsloven § 45](#): alle kapitalandele har lige ret i selskabet, medmindre vedtægterne opdeler kapitalen i klasser. Beslutninger træffes som hovedregel med simpelt stemmeflertal, jf. [§ 105](#), vedtægtsændringer kræver 2/3 af både afgivne stemmer og repræsenteret kapital, jf. [§ 106, stk. 1](#), og en række særligt indgribende vedtægtsændringer kræver 9/10 efter [§ 107, stk. 2](#) – bl.a. beslutninger, der formindsker kapitalejernes ret til udbytte til fordel for andre end kapitalejerne (nr. 1), begrænser kapitalandelenes omsættelighed (nr. 2) eller forpligter kapitalejerne til at lade sig indløse (nr. 3). Forøges kapitalejernes forpligtelser over for selskabet, kræves enstemmighed, jf. [§ 107, stk. 1](#).

Oven på flertalsreglerne ligger to generalklausuler. [§ 108](#) forbyder generalforsamlingen at træffe beslutning, som *åbenbart er egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller kapitalsselskabets bekostning*. Den parallelle regel for ledelsen findes i [§ 127, stk. 1](#), der tillige forbyder ledelsen at efterkomme ugyldige generalforsamlingsbeslutninger.

Minoritetens processuelle værktøjskasse er trinvis og knyttet til ejerandele:

Værktøj	Hjemmel	Tærskel
Indkaldelse af ekstraordinær generalforsamling (A/S)	§ 89, stk. 3	5 pct. af kapitalen (ApS: enhver anpartshaver, stk. 2)
Emne på dagsordenen til ordinær generalforsamling	§ 90	Enhver kapitalejer (A/S: skriftligt krav, senest 6 uger før)
Krav om fysisk generalforsamling trods generel formfravigelse	§ 76, stk. 3	Mere end 10 pct. af kapitalen
Minoritetsrevisor udpeget af Erhvervsstyrelsen	§ 144, stk. 3	1/10 af kapitalen har stemt for; krav inden 2 uger
Granskning via skifteretten	§ 150, stk. 2	Forslaget opnåede tilslutning fra 25 pct. af kapitalen; anmodning inden 4 uger
Selvstændigt erstatningssøgsmål på selskabets vegne	§ 364, stk. 3	1/10 har modsat sig ansvarsfrihed
Tvangsopløsning ved dom ved groft misbrug	§ 230	1/10 af selskabskapitalen

Bemærk, at [§ 76, stk. 5](#) gør fravigelsesadgangen i stk. 2 og 3 ufravigelig utilgængelig for statslige aktieselskaber og selskaber med aktier optaget til handel på et reguleret marked – form- og fristkravene kan i disse selskaber ikke fraviges, heller ikke i enighed.

LOV

[Selskabsloven § 45](#)
[Selskabsloven § 76, stk. 3, 5](#)
[Selskabsloven § 89, stk. 2, 3](#)
[Selskabsloven § 90](#)
[Selskabsloven § 105](#)
[Selskabsloven § 106, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 107, stk. 1, 2](#)
[Selskabsloven § 108](#)
[Selskabsloven § 127, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 144, stk. 3](#)
[Selskabsloven § 150, stk. 2](#)
[Selskabsloven § 230](#)

Generalklausulen i § 108 – lovgivers hensigt og den høje tærskel i praksis

§ 2

Forarbejderne til [§ 108](#) forklarer, hvorfor bestemmelsen er svær at aktivere. Bestemmelsen lovfæster en almindelig grundsætning, og lovgiver valgte bevidst *ikke* at bruge ordet »misbrug«:

I

»Ved ikke at anvende ordet »misbrug« i forslaget undgås det at komme ind på de mange usikre forhold af subjektiv karakter ved beslutningens tilblivelse. Den fornødne begrænsning ligger i kravet om, at beslutningens egnethed til at skaffe visse kapitalejere (eller andre) en fordel skal være »åbenbar«, og i kravet om, at denne fordel skal kunne karakteriseres som »utilbørlig«.

Forarbejderne præciserer videre, at »åbenbar« indikerer en klart urimelig udøvelse af indflydelse, at »egnet til« indebærer en objektivering, så der ikke kræves en subjektiv opfattelse af forholdet som utilbørligt, og at kravet om en »fordel« forudsætter en formueforskydning, der opnås helt eller delvist vederlagsfrit.

Denne tærskel slog igennem i elevatormodel-sagen om BCHG Holding A/S, [BS-22981/2021-KBH](#). Generalforsamlingen nedsatte kapitalen til 0 kr. efter [§ 188, stk. 1, nr. 1](#) og forhøjede den samtidig under fravigelse af fortegningsretten, jf. [§ 162, stk. 2](#), hvorved samtlige hidtidige aktionærer – også hovedaktionæren med 84,6 pct. – mistede deres kapitalandele til et nyt investorkonsortium. Tre minoritetsaktionærer påstod beslutningerne ugyldige som majoritetsmisbrug. Retten frifandt selskabet:

»Retten finder det henset til baggrunden for den vedtagne beslutning ikke godtgjort, at beslutningen om kapitalnedsættelse og –forhøjelse var åbenbart egnet til at skaffe nogle kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres bekostning.«

Retten afviste samtidig, at der gælder et ulovbestemt saglighedskrav ved fravigelse af fortegningsretten, som rækker ud over [§ 108](#), og fandt, at indkaldelsen opfyldte kravet i [§ 157, stk. 2](#) om at oplyse årsagen til fravigelsen. Afgørende var, at alle aktionærer blev ramt lige, at egenkapitalen efter revisors forklaring og en gennemført salgsproces reelt var tabt, og at alternativet var konkurs.

Samme tilbageholdenhed ses i Sø- og Handelsrettens dom i Bella Center-sagen, [H 17-06](#). Minoritetsaktionærerne gjorde gældende, at selskabets afholdelse af 11,2 mio. kr. i rådgiverhonorar ved salget af aktiemajoriteten reelt var maskeret udbytte til de sælgende storaktionærer. Retten frifandt selskabet: årsrapporten gav et retvisende billede, hensættelsen var kendt af generalforsamlingen, og

»Af de af Bella Center i denne henseende anførte grunde var afholdelsen af udgiften til Danske Markets ikke uberettiget.«

Retten afviste desuden minoritetens påstand om, at selskabet skulle søge beløbet tilbage, fordi kravet i realiteten omgik generalforsamlingens enekompetence til at beslutte sagsanlæg – i dag [§ 364, stk. 1](#).

Generalklausulen kan omvendt godt bruges defensivt. I [P-8-14](#) blev det gjort gældende, at et afkald på et koncerninternt krav på knap 1,9 mio. kr. var ugyldigt bl.a. efter [§ 108](#); skifteretten frifandt dog sagsøgte og fandt hverken afkaldet ugyldigt efter selskabslovens regler eller angribeligt som omstødelsesargument under en fordringsprøvelsessag.

LOV

[Selskabsloven § 108](#)
[Selskabsloven § 157, stk. 2](#)
[Selskabsloven § 162, stk. 2](#)
[Selskabsloven § 188, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 364, stk. 1](#)

PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Sag om afkald på krav i konkursbo; fortolkning af aftale; Selskabslovens § 136 og § 108; kompetence ved omstødelsessager	16.01.2015
	Sø- og Handelsretten · Dom om selskabs afholdelse af rådgiveromkostninger ved salg af aktiemajoritet og minoritetsbeskyttelse	15.01.2009
	Byretten · Gyldigheden af 'elevatormodel' ved rekapitalisering af BCHG Holding A/S: Frifindelse for påstande om ugyldighed af generalforsamlingsbeslutninger	10.02.2023

Ledelsens generalklausul § 127 og de formålsstridige sikkerhedsstillelser – VITUS-sagerne

§ 3

Hvor § 108 sjældent fælder en flertalsbeslutning, rammer ledelsens generalklausul i § 127, stk. 1 og formålsbetragtningen langt hårdere, når majoriteten trækker værdier ud af selskabet til fordel for sin egen sfære.

I P-71-10 havde Ejendomsselskabet VITUS A/S håndpantet fire ejerpantebreve på nominelt 17,35 mio. kr. som sikkerhed for et nødlidende lån på 8,625 mio. kr. til et selskab ejet af et bestyrelsesmedlem. Majoritetsaktionæren kontrollerede indirekte 57,5 pct.; resten lå hos minoritetsaktionærer. Sø- og Handelsretten som skifteret tilsidesatte pantsætningen:

»Skifteretten finder, at formålet med håndpantsetningen af de fire ejerpantebreve navnlig har været at stille sikkerhed for lånene til CC Finans ApS og CC Invest ApS, der begge var nødlidende. [...] Håndpantsetningen har således udelukkende tjent i de pågældendes interesser.«

Afgørende for udfaldet var bankens onde tro. Bankens egen advokat havde forinden bedt om bekræftelse fra alle aktionærer, men banken fravalgte kravet for at fremskynde ekspeditionen:

»Det må [...] utvivlsomt lægges til grund, at banken forud for underskrivelsen af håndpantsetningserklæringen var klar over, at denne håndpantsetning ikke tjente minoritetsaktionærernes interesser.«

Retten tilføjede, at det er »helt sædvanlig bankpraksis« at sikre sig minoritetsaktionærernes tiltrædelse, når dispositionen ikke er godkendt på en generalforsamling og kan ligge uden for formålsbestemmelsen. Særligt bemærkelsesværdigt er rettens vurdering af det medunderskrivende bestyrelsesmedlem:

»Advokat Mads Roikjer repræsenterede ikke minoritetsaktionærerne og havde heller ikke givet udtryk herfor [...] hvorimod han som deltager i flere bestyrelser tilhørende hovedaktionæren måtte anses som repræsentant for denne.«

Et bestyrelsesmedlem fra majoritetens kreds kan altså ikke »legitimere« en disposition til skade for minoriteten. Retten fandt heller ikke, at minoriteten havde fortabt sin indsigelse ved passivitet: de fik først kendskab til pantet efter konkursen og reagerede ved straks at indkalde til ekstraordinær generalforsamling.

Parallelsagen P-76-10 om selvskyldnerkautioner og pantsætningserklæringer for over 19 mio. kr. i samme selskab endte tilsvarende med, at dispositionerne blev kendt ugyldige, fordi banken burde have indset, at de lå uden for selskabets formål og alene tilgodeså majoritetsaktionærens selskaber.

Mønstret er klart: når en disposition (i) ligger uden for selskabets formål, (ii) mangler en reel forretningsmæssig begrundelse, og (iii) alene tjener majoritetens eller ledelsens egen sfære, tilsidesættes den – og en professionel medkontrahent, der har konkret anledning til at indhente minoritetens tiltrædelse og bevidst undlader det, kan ikke støtte ret på aftalen.

LOV

Selskabsloven § 108

Selskabsloven § 127, stk. 1

Selskabsloven § 362, stk. 1

PRAKSIS

Sø- og Handelsretten · Ugyldig kaution og pantsætning: Manglende undersøgelse af formålsbestemmelse og tilsidesættelse af minoritetsaktionærers interesser

13.08.2013

Sø- og Handelsretten · Tilsidesættelse af håndpantsetning grundet strid med selskabets formål og utilbørlig fordel

21.06.2012

§ 4 Ugyldighedssøgsmål efter § 109: 3-månedersfristen, nulliteterne og indkaldelsesmangler

§ 109, stk. 1 giver enhver kapitalejer og ethvert ledelsesmedlem adgang til at anlægge sag om en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig måde, eller som strider mod loven eller vedtægterne. Fristen er efter stk. 2 tre måneder, hvorefter beslutningen anses for gyldig.

Fristen gælder dog ikke i de fire tilfælde i stk. 3: beslutninger der ikke lovligt kunne træffes selv med samtlige kapitalejeres samtykke (nr. 1), manglende krævet samtykke fra alle eller visse kapitalejere (nr. 2), *væsentlig tilsidesættelse af indkaldelsesreglerne* (nr. 3) samt undskyldelig forsinkelse inden for 24 måneder (nr. 4). Efter stk. 4 skal retten kende beslutningen ugyldig eller ændre den, og afgørelsen har virkning også for kapitalejere, der ikke har anlagt sag.

Den klassiske indkaldelsesmangel er belyst i Erhvervsankenævnets kendelse [04-117.797-](#)

. Mindretalsaktionæren med ca. 5,9 pct. blev slet ikke indkaldt til den ordinære generalforsamling, hvor der blev vedtaget udbytte på 13 mio. kr. Majoriteten på 94,1 pct. kunne formelt have vedtaget beslutningen alene, men erklærede, at man ikke ville have stemt for, hvis man havde vidst, at mindretallet fortsat var aktionær. Ankenævnet fandt, at den manglende indkaldelse ikke kunne antages at have været uden betydning for udfaldet, og at udbyttebeslutningen derfor var ugyldig efter den dagældende aktieselskabslovs § 81, stk. 3, nr. 3 – bestemmelsen svarer til nutidens § 109, stk. 3, nr. 3.

Omvendt illustrerer Erhvervsankenævnets kendelse [17/01657](#), at et påstået indkaldesssvigt ikke automatisk kan stoppes administrativt. Minoritetskapitalejeren gjorde gældende, at generalforsamlingen var indkaldt med for kort varsel, at § 156, stk. 1 og § 157 om oplysninger ved kapitalforhøjelser ikke var iagttaget, og at beslutningerne derfor var nulliteter. Ankenævnet stadfæstede alligevel registreringen med henvisning til § 20 og forarbejderne hertil: styrelsen kan kun ændre registreringer administrativt ved utilsigtet fejlskrift, egne sagsbehandlingsfejl eller når det registrerede åbenbart er en nullitet. Klageren blev henvist til at anlægge sag ved domstolene, jf. tillige § 109.

Det er dermed selve søgsmålet – ikke klagen til Erhvervsstyrelsen – der er minoritetens reelle vej, når en generalforsamlingsbeslutning skal angribes.

LOV

[Selskabsloven § 20, stk. 1, 2](#)
[Selskabsloven § 109, stk. 1-4](#)
[Selskabsloven § 156, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 157, stk. 2](#)

PRAKSIS	Byretten · Gyldigheden af 'elevatormodel' ved rekapitalisering af BCHG Holding A/S: Frifindelse for påstande om ugyldighed af generalforsamlingsbeslutninger	10.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster Erhvervsstyrelsens registrering af kapitalforhøjelse trods påstået ulovlig indkaldelse til generalforsamling	12.04.2018
	Erhvervsankenævnet · Generalforsamlingsbeslutning ugyldig som nullitet – Mindretalsaktionær ikke indkaldt til ordinær generalforsamling medførte ugyldighed af udbyttebeslutning på 13 mio. kr.	06.05.2005

§ 5 Tvangsindløsning efter §§ 70-73: skønsmandsprocessen, minoritetsnedslaget og forrentningen

Ejer en kapitalejer mere end 9/10 af både kapital og stemmer, kan denne efter § 70, stk. 1 kræve de øvrige minoritetskapitalejere indløst med en frist på 4 uger, kombineret med bekendtgørelse i Erhvervsstyrelsens

it-system. Spejlvendt kan hver enkelt minoritetskapitalejer efter § 73 kræve sig indløst af majoritetsejeren – en reel exit-ret.

Opnås der ikke enighed om kursen, fastsættes den efter § 70, stk. 2, jf. § 67, stk. 3, af en skønsmand udmeldt af retten på selskabets hjemsted. Er der tale om indløsning efter et gennemført overtagelsestilbud, gælder prisfastsættelsesreglerne i kapitalmarkedslovens kapitel 8, jf. også § 71, stk. 1 og tilbudspligten i lov om kapitalmarkeder § 45; efter § 70, stk. 4 anses prisen under alle omstændigheder for rimelig, når tilbudsgiver ved accept af et frivilligt tilbud har erhvervet mindst 90 pct. af den stemmeberettigede kapital, der var omfattet af tilbuddet. Minoritetskapitalejeren kan altid forlange kontantbetaling, jf. § 71, stk. 2. Efter § 72 deponeres indløsningssummen (eller udbetales via værdipapircentralen), og retten til at forlange skønsmandsvurdering bevares i mindst 3 måneder efter fornyet bekendtgørelse.

Det centrale materielle spørgsmål – om der skal gøres fradrag for minoritetens manglende indflydelse og omsættelighed – er afgjort af Højesteret i 48/2020. Skønsmanden havde ansat selskabets samlede værdi til 39 mio. kr. og foreslået et minoritetsnedslag på 23 pct. Højesteret afviste nedslaget:

»Den foreliggende sag angår unoterede minoritetsaktier i Z A/S, og der er ikke oplysninger om transaktioner, som kan belyse aktiernes værdi. Aktierne havde værdi for hovedaktionæren, som ved tvangsindløsningen opnåede den fulde rådighed over selskabet. Skønsmandens ansættelse af et fradrag på 23 % er et fradrag for værdien af aktierne i fri handel, hvilket der ikke er tale om her. Højesteret finder herefter, at aktiernes værdi må fastsættes som en forholdsmæssig andel af selskabets værdi som fastsat af skønsmanden.«

Også forrentningen blev afklaret. Selv om kravets størrelse først kunne bedømmes efter skønssrapporten, og forrentning fra forfaldsdagen derfor var udelukket efter rentelovens § 3, stk. 3, fandt Højesteret, at beløbene skulle forrentes fra deponeringsdagen:

»Da hovedaktionæren imidlertid mod deponering af indløsningssummen havde ret til at råde over aktierne fra den 10. november 2012, finder Højesteret, at beløbene i medfør af rentelovens § 3, stk. 5, skal forrentes fra denne dato.«

Omkostningerne til skønsmanden blev pålagt selskabet, fordi vurderingen afveg væsentligt fra det oprindeligt tilbudte og blev lagt til grund, jf. § 67, stk. 3, sidste pkt., og § 70, stk. 3. Beløbsmæssigt steg indløsningssummen fra de tilbudte 207.910,80 kr. til 538.200 kr. pr. aktionær – mere end en fordobling.

At værdiansættelsessagerne kan blive tunge, illustreres af Sag BS-33983/2020-SHR, hvor en part i en sag om værdiansættelsen af en koncern forgæves søgte aktindsigt i rettens interne lydoptagelser af to skønspersoners afhjemling med henblik på ankesagen; Sø- og Handelsretten afslog under henvisning til retsplejeloven § 41 d, stk. 3.

Endelig kan skønsmandsmekanismen i § 67 selvstændigt bruges ved vedtægtsbestemte forkøbsretter: fører vedtægternes prisformel til en åbenbart urimelig pris eller åbenbart urimelige vilkår, kan bestemmelserne helt eller delvis tilsidesættes ved dom, jf. § 67, stk. 1.

LOV

Lov om kapitalmarkeder § 45

Selskabsloven § 67, stk. 1-3

Selskabsloven § 70, stk. 1-4

Selskabsloven § 71, stk. 1-3

Selskabsloven § 72, stk. 1-3

Selskabsloven § 73

PRAKSIS Højesteret · Værdiansættelse af minoritetsaktier ved tvangsindløsning efter Selskabslovens § 70

10.05.2021

Minoritetsrevisor efter § 144, stk. 3 – hvem tæller, og hvem vælger revisor?

§ 6

§ 144, stk. 3 giver en kapitalejer ret til at kræve, at Erhvervsstyrelsen udnævner en yderligere godkendt revisor til at deltage i revisionen frem til næste generalforsamling, hvis kapitalejere med mindst 1/10 af kapitalen har stemt for på en generalforsamling, hvor revisorvalg var på dagsordenen, og kravet fremsættes senest 2 uger efter. Vederlaget fastsættes af styrelsen, jf. [stk. 5](#).

Praksis fra Erhvervsankenævnet tegner tre linjer.

1) Kun den formelle kapitalejer tæller. I [18/00091](#) ejede klageren 24 pct. af et moderselskab, der ejede 100 pct. af datterselskabet. Han hævdede derfor at eje 24 pct. indirekte af datterselskabet. Erhvervsstyrelsen – tiltrådt af ankenævnet – afviste: moderselskabet er den formelle kapitalejer og skal efter [§ 104, stk. 1](#) stemme samlet på sine kapitalandele, og da moderselskabets direktør stemte imod, var samtlige 100 pct. afgivet imod forslaget. Betingelsen om, at kapitalejere med mindst 1/10 har stemt *for*, var dermed ikke opfyldt.

2) Uklarhed om ejerandelen blokerer for udpegning. I [21/04258](#) påberåbte klageren et generalforsamlingsprotokollat med 30 pct., mens ledelsen og majoritetsejeren dokumenterede en ejerbog og CVR-registreringer, der pegede på 7,5 pct. Styrelsen udtalte:

»Det er Erhvervsstyrelsen opfattelse på baggrund af sagens stilling, at ingen af sagens parter har indgivet entydig dokumentation for adkomsten til selskabet, samt at en afgørelse af tvisten vedrørende adkomsten til selskabet henhører under domstolene, da en afklaring af ejerforholdene vil kræve en nærmere bevisvurdering m.v., hvilket falder uden for Erhvervsstyrelsens kompetence.«

Ankenævnet stadfæstede afslaget: når 1/10-betingelsen ikke kan konstateres, kan revisoren ikke udpeges.

3) Styrelsen – ikke minoriteten – vælger den konkrete revisor. Allerede i [99-71.903](#) fastslog ankenævnet, at det ikke i sig selv rejser tvivl om uafhængigheden, at andre revisorer i samme revisionsselskab reviderer konkurrerende virksomheder, men at det ikke er usagligt, at selskaber ønsker at undgå konkurrenternes revisor. Ankenævnet hjemviste dog sagen, fordi styrelsen havde taget hensyn til selskabets indsigelser mod minoritetens kandidat uden på samme måde at behandle minoritetens indsigelser mod styrelsens egen kandidat – der skulle udpeges en revisor, som *hverken* selskabet eller klageren havde saglige indvendinger imod.

Denne symmetriske høringspligt er senere blevet rutine. I [24/00135](#) – hvor 36,4 pct. af kapitalejerne havde stemt for en yderligere revisor – havde styrelsen efter [forvaltningsloven § 19, stk. 1](#) hørt både selskabets ledelse og minoriteten, inden den udpegede en tredje kandidat efter indstilling fra FSR. Ankenævnet stadfæstede:

»Ankenævnet finder, at der ikke er noget grundlag for at tilsidesætte styrelsens vurdering af de fremkomne indsigelser eller styrelsens beslutning om at udpege statsautoriseret revisor BB [...] som minoritetsrevisor for DD A/S, med virkning frem til selskabets næstkommende ordinære generalforsamling.«

Styrelsen understregede samtidig, at en minoritetsrevisor deltager i revisionen på lige fod med de øvrige revisorer med samme ansvar, rettigheder og pligter, herunder pligt til at påtegne årsrapporten – men at styrelsen ikke er forpligtet til at udnævne netop minoritetens foreslåede kandidat.

LOV

[Forvaltningsloven § 19, stk. 1](#)[Selskabsloven § 104, stk. 1](#)[Selskabsloven § 144, stk. 3, 5](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af udnævnelse af minoritetsrevisor i DD A/S trods påstande om sagsbehandlingsfejl	27.09.2024
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på udpegning af minoritetsrevisor grundet tvivl om ejerforhold	15.03.2022
	Erhvervsankenævnet · Indirekte ejerskab giver ikke ret til minoritetsrevision i datterselskab – Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning	11.03.2019
	Erhvervsankenævnet · Udnævnelse af minoritetsrevisor: Erhvervsankenævnet hjemviser sag om tilsidesættelse af minoritetsaktionærs forslag til revisor	27.10.2000

§ 7 Granskning, tvangsopløsning og kapitalejerens eget ansvar – §§ 150, 230 og 362

Ud over minoritetsrevisor råder minoriteten over tre skarpere – men i offentliggjort praksis sparsomt anvendte – instrumenter.

Granskning. Efter § 150, stk. 1 kan enhver kapitalejer på den ordinære generalforsamling eller på en generalforsamling, hvor emnet er sat på dagsordenen, foreslå granskning af selskabets stiftelse, af nærmere angivne forhold vedrørende forvaltningen eller af visse regnskaber. Vedtages forslaget med simpel stemmeflerhed, vælger generalforsamlingen granskningsmænd. Nedstemmes det, men opnår det tilslutning fra kapitalejere, der repræsenterer **25 pct.** af selskabskapitalen, kan en kapitalejer senest 4 uger efter anmode skifteretten på selskabets hjemsted om at udnævne granskningsmænd, jf. § 150, stk. 2. Skifteretten skal give ledelsen, den generalforsamlingsvalgte revisor og den, hvis forhold anmodningen omfatter, adgang til at udtale sig, og anmodningen tages kun til følge, hvis retten finder den *tilstrækkelig begrundet*. Revisorlovens uafhængighedskrav gælder tilsvarende for granskningsmænd, jf. § 150, stk. 3. Granskning har desuden en processuel virkning: iværksættes granskning, skal søgsmål efter § 365, stk. 1 anlægges senest 6 måneder efter, at granskningen er afsluttet.

Tvangsopløsning ved dom. Efter § 230 kan retten – efter påstand af kapitalejere, der repræsenterer mindst 1/10 af selskabskapitalen – bestemme, at selskabet skal tvangsopløses, hvis kapitalejere forsætligt har medvirket til en generalforsamlingsbeslutning i strid med § 108 eller på anden måde har misbrugt deres indflydelse, og misbrugets varighed eller andre grunde giver særlig anledning hertil. Forarbejderne til § 108 peger udtrykkeligt på denne sanktion som skærpelsen over for den forsætlige overtrædelse af generalklausulen.

Kapitalejerens eget erstatnings- og indløsningsansvar. § 362, stk. 1 pålægger en kapitalejer at erstatte tab, som denne forsætligt eller *groft uagtsomt* har tilføjet selskabet, andre kapitalejere eller tredjemand – en skærpet skyldgrad i forhold til ledelsens culpaansvar efter § 361. Endnu vigtigere for konfliktløsningen er stk. 2 og 3: er der ud over tabet *fare for fortsat misbrug*, kan retten tilpligte den skadevoldende kapitalejer enten at **indløse** den skadelidte kapitalejers kapitalandele, jf. § 362, stk. 2, eller at **sælge** sine egne kapitalandele til de øvrige kapitalejere eller selskabet, jf. § 362, stk. 3 – i begge tilfælde til en pris, der fastsættes under hensyn til selskabets økonomiske stilling og hvad der efter omstændighederne findes rimeligt. Det er den danske selskabsrets egentlige *exit-remedy* i fastlåste ejerkonflikter, og forarbejderne til § 108 henviser udtrykkeligt til den som supplement til ugyldighedssanktionen.

At skifteretten i øvrigt spiller en rolle i konfliktramte selskaber ses bl.a. i [SKS-1950/2022-SHR](#), hvor en anmodning om afsættelse af likvidator under en tvangsopløsning ikke blev imødekommet.

[Selskabsloven § 362, stk. 1-3](#)[Selskabsloven § 365, stk. 1](#)PRAKSIS **Sø- og Handelsretten** · Højesterets kendelse i tvangsopløsningssag: Anmodning om afsættelse af likvidator ikke imødekommet

20.12.2023

§ 8 Det administrative spor: Erhvervsstyrelsens registreringskontrol, spærring og Erhvervsankenævnets prøvelse

Aktionærkonflikter udspiller sig næsten altid parallelt i CVR. Her er kompetencefordelingen skarp: efter [§ 20, stk. 1](#) hører spørgsmålet om sletning af en registrering vedrørende en beslutning truffet af stifterne, generalforsamlingen eller ledelsen under **domstolene**, og sag skal anlægges mod selskabet senest 6 måneder efter offentliggørelsen, jf. [stk. 2](#). Administrativ korrektion er en snæver undtagelse: [§ 23 h, stk. 2](#) forudsætter *åbenbart urigtige* oplysninger, og forarbejderne til [§ 20](#) begrænser adgangen til utilsigtet fejlskrift, styrelsens egne sagsbehandlingsfejl og åbenbare nulliteter.

Styrelsens praktiske reaktion på en ejertvist er derfor **spærring** efter [§ 16, stk. 3](#) kombineret med en offentliggjort meddelelse i CVR. Praksis er konsistent:

- [17/00224](#): uenighed om, hvorvidt en køberet var gyldigt udnyttet, og om generalforsamlinger var lovligt afholdt – spærring stadfæstet, da styrelsen ikke kan foretage bevisvurderingen.
- [2015-7661](#): registrering af omdannelse nægtet, fordi ejerskabet til de stemmeberettigede aktier var omtvistet, og underskrifters ægthed var bestridt.
- [18/00075](#): styrelsen præciserede, at spærringen ikke kræver bevis for adkomsten – det er nok, at en tvist *sandsynliggøres* i en grad, hvor påstanden ikke er åbenbart grundløs; proportionalitetsindsigelsen fra de registrerede ejere førte ikke til andet resultat.
- [18/02297](#): spærring opretholdt, selv om tvisten angik *fuldmagtsforhold* og ikke ejendomsret – men ankenævnet pålagde styrelsen at rette den offentliggjorte tekst, så den ikke misvisende omtalte »uenighed om ejendomsretten«.
- [20/06494](#): administrativ udslettelse af registreringer foretaget efter en omstridt udnyttelse af en »shoot-out«-mekanisme i en ejeraftale blev afvist – afklaringen krævede fortolkning af ejeraftalen, vedtægterne og vidneforklaringer.
- [24/12224](#): påstand om forfalsket overdragelsesaftale – henvisning til domstolene og spærring stadfæstet.

To kendelser er særligt instruktive for minoriteten. I [22/16658](#) blev en aktionær slettet som legal ejer, fordi de øvrige ejere gjorde en tilbagekøbsret i en ejeraftale gældende efter hans opsigelse som direktør – til ca. 140.000 kr., mens klageren vurderede posten til 5,5-7,8 mio. kr. Ankenævnet stadfæstede afvisningen og henviste netop til [§ 82](#), hvorefter ejeraftaler ikke er bindende for selskabet: tvister om overholdelsen er et civilretligt anliggende for domstolene.

Og i [25-04336](#) havde klageren endda vundet i byretten, men dommen var anket. Ankenævnet fastslog:

»Idet afgørelsen af ejerforholdene i medfør af selskabslovens § 20 afhænger af domstolenes endelige udfald, er byrettens ankede dom af 19. maj 2023, der navnlig ikke er endelig, ikke egnet til at udgøre dokumentation for, at det registrerede forhold er forkert.«

En anket dom kan altså ikke bære en administrativ korrektion efter [§ 23 h, stk. 2](#), jf. [retsplejeloven § 480, stk. 1](#). Styrelsen kan dog genoptage, når en endelig dom foreligger.

Aktualitet: § 16 er ændret ved lov nr. 710 af 20. juni 2025, hvorved oplysninger om reelle ejere undtages fra offentliggørelse i CVR; ændringen er endnu ikke konsolideret ind i lovbekendtgørelsens tekst.

LOV	Retsplejeloven § 480, stk. 1	Selskabsloven § 16, stk. 3	Selskabsloven § 20, stk. 1, 2
	Selskabsloven § 23h, stk. 2	Selskabsloven § 82	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af at tilbageføre ejerregistrering trods anket byretsdom om aktieoverdragelse		15.01.2026
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk		24.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af at tvist om sletning af legal ejer som følge af ejeraftale henhører under domstolene		06.06.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afslag på administrativ udslettelse af ejer- og ledelsesregistreringer ved tvist om anpartsoverdragelse		22.12.2021
	Erhvervsankenævnet · Spærring for selskabsregistreringer stadfæstet men offentliggjort begrundelse ændret fra ejendomsret til fuldmagtsforhold		17.07.2019
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster registreringsnægtelse af ejerskifte i B ApS under verserende tvist om adkomst		09.07.2018
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster Erhvervsstyrelsens registrering af kapitalforhøjelse trods påstået ulovlig indkaldelse til generalforsamling		12.04.2018
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om at spærre for straksregistrering ved tvivl om ejerforhold		29.08.2017
	Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering af omdannelse fra aktieselskab til anpartsselskab grundet tvivl om ejerforhold		04.04.2016

§ 9 Bestyrelsesansvar i aktionærkonflikten: § 361, lempelse efter § 363 og søgsmålskompetencen efter §§ 364-365

Ansvarsgrundlaget er culpa: efter § 361, stk. 1 er stiftere og ledelsesmedlemmer, som under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet selskabet skade, pligtige at erstatte den – og det samme gælder, når skaden er tilføjet *kapitalejere eller tredjemand*. Efter stk. 2 omfattes tillige revisorer, vurderingsmænd, ejerbogsførere og granskningsmænd. Erstatningen kan nedsættes efter § 363, stk. 1, når det findes rimeligt under hensyn til skyldgraden, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt, og flere ansvarlige hæfter solidarisk, jf. stk. 2.

Den mest omfattende nyere anvendelse er Hesalight-sagen, BS-15446/2020-OLR, hvor Østre Landsret pålagde den administrerende direktør, bestyrelsesformanden og et centralt bestyrelsesmedlem solidarisk at betale 200 mio. kr. til konkursboet for fundamentale svigt i ledelse, økonomistyring og kreditvurdering, mens et sent indtrådt bestyrelsesmedlem og revisoren blev frifundet, fordi boet ikke havde løftet bevisbyrden for årsagssammenhæng. Dommen viser, at ansvaret individualiseres skarpt – indtrædelsestidspunkt, indsigt og faktisk rolle er afgørende – og at lempelse efter § 363 og indsigelser om egen skyld sjældent slår igennem ved grove svigt.

At § 361 også rammer i ganske almindelige forretningsforhold, ses i BS-6381/2024-OLR, hvor en direktør blev holdt personligt ansvarlig for selskabets ubetalte transportydelser på ca. 256.000 kr.

Kompetencen til at anlægge sagen ligger efter § 364, stk. 1 hos generalforsamlingen. Har kapitalejere med mindst 1/10 af selskabskapitalen modsat sig ansvarsfrihed eller afkald på retssag, kan **enhver kapitalejer** efter

[§ 364, stk. 3](#) anlægge sag med påstand om, at de ansvarlige betaler erstatning *til selskabet* – den anlæggende kapitalejer hæfter for sagsomkostningerne, men kan få dem godtgjort i det omfang, de dækkes af det beløb, retssagen tilfører selskabet. Fristen er 6 måneder fra beslutningen om ansvarsfrihed, jf. [§ 365, stk. 1](#). Beslutning om ansvarsfrihed er ikke absolut: efter [§ 364, stk. 2](#) kan søgsmål alligevel anlægges, hvis generalforsamlingen ikke fik i alt væsentligt rigtige og fuldstændige oplysninger, og efter [stk. 4](#) kan et konkursbo anlægge sag uden hensyn til dechargen, hvis fristdagen indtræder senest 24 måneder efter generalforsamlingen – med en søgsmålsfrist på 3 måneder efter konkursdekretet, jf. [§ 365, stk. 2](#).

Denne kompetenceregulering var netop grunden til, at minoriteten tabte i Bella Center-sagen [H 17-06](#): en påstand om at *pålægge selskabet* at søge et beløb tilbage omgik generalforsamlingens enekompetence. Vejen for minoriteten går derfor via [§ 364, stk. 3](#), ikke via en påstand om at instruere selskabet.

Endelig kan ansvarsforløb få lange haler: i [Sag 11/2018](#) angik sagen advokatansvar for ikke at have gjort forældelse gældende i en tidligere sag, hvor selskabet var dømt til at betale 4 mio. kr. til et konkursbo som følge af en retsstridig kapitalnedsættelse.

LOV

Selskabsloven § 361, stk. 1, 2

Selskabsloven § 363, stk. 1, 2

Selskabsloven § 364, stk. 1-4

Selskabsloven § 365, stk. 1, 2

PRAKSIS	Højesteret · Advokatansvar og forældelse af erstatningskrav uden for kontrakt ved ulovlig kapitalnedsættelse	28.08.2018
	Landsretten · Direktør fundet personligt erstatningsansvarlig for selskabs gæld efter ansvarspådragende adfærd	10.04.2025
	Landsretten · Landsrettens dom i sag om erstatningsansvar i Hesalight A/S konkursbo	17.03.2023
	Sø- og Handelsretten · Dom om selskabs afholdelse af rådgiveromkostninger ved salg af aktiemajoritet og minoritetsbeskyttelse	15.01.2009

Voldgift i ledelses- og ejerkonflikter – Højesterets dom af 17. april 2026 og § 364, stk. 1

§ 10

Et af de mest praktiske spørgsmål i aktionær- og ledelseskonflikter er, hvor tvisten skal afgøres. Højesteret har afklaret det i [BS-49652/2025-HJR](#).

To bestyrelsesmedlemmer havde i 2017 underskrevet *Non-Executive Director Agreements* med identiske voldgiftsklausuler, hvorefter enhver tvist i eller i forbindelse med aftalen skulle afgøres ved voldgift under Voldgiftsinstituttet. Selskabet gik konkurs i december 2018, og konkursboet anlagde erstatningssag efter [§ 361, stk. 1](#) ved Københavns Byret. Højesteret slog tre ting fast.

For det **første** er der hverken i selskabsloven eller voldgiftsloven bestemmelser, der udelukker, at et selskab og et bestyrelsesmedlem aftaler voldgift om selskabets eventuelle erstatningskrav – sådanne aftaler er gyldige, *medmindre der foreligger omstændigheder eller hensyn, som gør voldgiftsbehandling betænkelig*. Kravene er af privatretlig karakter og opfylder dispositionskravet i [voldgiftsloven § 6](#).

For det **andet** afskærer [§ 364, stk. 1](#) ikke bestyrelsen fra at indgå voldgiftsaftalen:

»Der er ikke efter ordlyden af bestemmelsen grundlag for at antage, at indgåelse af en aftale om voldgift med et bestyrelsesmedlem er omfattet af generalforsamlingens kompetence. Heller ikke bestemmelsens forarbejder kan føre til, at voldgiftsaftaler er omfattet.«

Bestemmelsen angår beslutningen om **at anlægge søgsmål**, ikke om at aftale voldgift forud herfor. Højesteret tog dog udtrykkeligt ikke stilling til, om klausulerne på et *andet* grundlag end § 364, stk. 1, måtte kræve generalforsamlingens godkendelse.

For det **tredje** er konkursboet bundet:

»Konkursboets krav er dermed baseret på, at boet er indtrådt i selskabets retstilling over for A og B. Der er således ikke tale om et krav, der er opstået ved konkursen, eller som støttes på rettigheder eller beføjelser, der alene tilkommer et konkursbo, og som derfor ikke er undergivet skyldnerens (selskabets) rådighed.«

Sagen blev derfor afvist fra domstolene, jf. [voldgiftsloven § 8](#) – en stadfæstelse af Østre Landsrets kendelse i [BS-29699/2023-OLR](#), hvor landsretten havde formuleret det sådan:

»Den ansvarsretlige bedømmelse, der efter selskabslovens § 361, stk. 1, skal foretages [...] kan foretages uafhængig af konkursen. Uanset den betydning, som afgørelsen af tvisten har for konkursboet, finder landsretten derfor ikke grundlag for at fastslå, at voldgiftsklausulerne i bestyrelseskontrakterne, der efter ordlyden omfatter den foreliggende erstatningssag, ikke finder anvendelse.«

Rækkevidden er dog ikke ubegrænset. Voldgiftsklausuler i aktionær- og anpartshaveroverenskomster rammer kun de tvister, der reelt støttes på aftalen. I [V-37-04](#) kunne en voldgiftsklausul i en anpartshaveroverenskomst ikke påberåbes, da sagsøgeren alene påstod overtrædelse af markedsføringsloven og udtrykkeligt havde frafaldet ethvert anbringende støttet på overenskomsten. Omvendt stadfæstede Østre Landsret i [BS-124/2008-OLR](#), at en voldgiftsaftale i en aktionæroverenskomst måtte respekteres, selv om modparterne havde bopæl i udlandet og der var rejst spørgsmål om sikkerhedsstilling.

LOV

[Selskabsloven § 361, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 364, stk. 1](#)
[Voldgiftsloven § 6](#)
[Voldgiftsloven § 8](#)

PRAKSIS	Højesteret · Voldgiftsklausul i bestyrelsesaftale er gyldig og binder konkursbo – selskabslovens § 364, stk. 1 begrænser ikke adgangen til at aftale voldgift	17.04.2026
	Landsretten · Bestyrelsesansvar og voldgiftsklausul: Landsretten afviser sag mod tidligere bestyrelsesmedlemmer grundet voldgiftsaftale	27.05.2025
	Landsretten · Stadfæstelse af byretsdom vedrørende voldgiftsaftale i aktionæroverenskomst	01.10.2008
	Sø- og Handelsretten · Voldgiftsklausul i anpartshaveroverenskomst kunne ikke påberåbes i sag om overtrædelse af markedsføringsloven	04.11.2005

§ 11 Ejeraftalens grænser: § 82 og selskabets manglende adgang til at håndhæve aktionærernes aftale

Aktionæroverenskomster (ejeraftaler) er den mest udbredte private konfliktforebyggelse – forkøbsret, tag-along/drag-along, tilbagesalgsplicht ved fratræden, konventionalbod og voldgift. Men [§ 82](#) sætter en hård grænse: *Ejeraftaler er ikke bindende for kapitalsekskabet og de beslutninger, der træffes af generalforsamlingen.*

Østre Landsret har i [BS-19807/2023-OLR](#) trukket konsekvensen. Partnerselskabet – som ejer et fransk slot opdelt i 50 aktier med tilknyttet brugsret – forsøgte at håndhæve aktionærernes indbyrdes ejeraftale, herunder en bestemmelse om fortabelse af retten til at sælge sin aktie, over for en aktionær. Landsretten afviste:

»Landsretten finder, at de omhandlede bestemmelser i ejeraftalen, herunder pkt. 7.2 om fortabelse af retten til at sælge, efter deres indhold og nærmere affattelse har en sådan karakter, at de ikke kan påberåbes eller håndhæves af Partnerselskabet under henvisning til, at de er i selskabets interesse.«

Tilsvarende kunne selskabet ikke få sagen afvist til mediation og voldgift, fordi det ikke selv var part i ejeraftalen. Bestyrelsen havde i sagen selv erkendt at befinde sig i et »gråzoneområde«.

Samme skelnen mellem selskabsret og aftaleret ses i Erhvervsankenævnets kendelse [22/16658](#), hvor styrelsen netop med henvisning til § 82 fastslog, at tvister om overholdelse af en ejeraftale er civile retlige og hører under domstolene – også når konsekvensen er, at en kapitalejer slettes af ejerregistret på grundlag af en omstridt tilbagekøbsret.

Ejeraftalens klausuler prøves desuden mod almindelig aftaleret og ansættelsesretlige præceptive regler. I [BS-6713/2019-SHR](#) faldt en kundeklausul i en ejeraftale for den udtrædende medejer personligt, fordi han havde funktionærstatus, mens klausulen bestod over for hans holdingselskab. Og i [BS-44876/2024-SHR](#) blev en tilbagesalgsplicht for medarbejderaktier til købspris plus 5 pct. rente prøvet efter [aftaleloven § 36](#).

Den praktiske lære: ejeraftalen kan regulere forholdet **mellem** kapitalejerne, men skal – hvis den skal virke over for selskabet og generalforsamlingen – spejles i vedtægterne, herunder som forkøbsret efter [§ 67](#), omsættelighedsbegrænsninger eller kapitalklasser efter [§ 45](#). Bemærk dog, at indførelse eller skærpelse af omsættelighedsbegrænsninger kræver 9/10-flertal efter [§ 107, stk. 2, nr. 2](#).

LOV

[Aftaleloven § 36](#)
[Selskabsloven § 45](#)
[Selskabsloven § 67, stk. 1-4](#)
[Selskabsloven § 82](#)
[Selskabsloven § 107, stk. 2](#)

PRAKSIS	Landsretten · Partnerselskab kunne ikke håndhæve aktionærs ejeraftale om fortabelse af salgsret over for aktionær	26.05.2025
	Sø- og Handelsretten · Kundeklausuls gyldighed i anpartshaveroverenskomst – Funktionærstatus' betydning	20.01.2020
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af at tvist om sletning af legal ejer som følge af ejeraftale henhører under domstolene	06.06.2023

§ 12 Majoritetens transaktioner med sig selv: kapitalejerlån efter ophævelsen af § 210 og beskattningen efter ligningslovens § 16 E

Et gennemgående konfliktmønster er, at hovedkapitalejeren trækker midler ud af selskabet ad andre kanaler end udbytte. Her er retstilstanden ændret markant.

Selskabsretligt er de særlige betingelser for kapitalejerlån **ophævet**. §§ 210-212 blev ophævet med virkning fra 1. januar 2025, og forarbejderne beskriver konsekvensen præcist:

»Dette vil medføre, at et kapitalsekskab vil kunne yde lån til selskabets kapitalejere og ledelsesmedlemmer samt kapitalejere og ledelsesmedlemmer i selskabets moderselskab m.fl. på vilkår, der aftales mellem selskabet som långiver og en kapitalejer eller ledelsesmedlem som låntager uden specifikke lovgivningsmæssige betingelser.«

Samtidig understreger forarbejderne, at ledelsen fortsat skal sikre, at et kapitalejerlån er i selskabets interesse og til enhver tid forsvarligt, og at dispositionerne er lovlige, jf. netop [§ 127](#) – med bødeansvar efter [§ 367, stk. 1](#) ved manglende overholdelse. Erhvervsstyrelsens særlige kontrol med kapitalejerlån er derimod ophørt.

Det der **ikke** er ændret, er tre ting, som i praksis bærer minoritetens indsigelser:

1. **Selvfinansieringsforbuddet** i § 206, stk. 1 består: selskabet må ikke stille midler til rådighed for tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet eller dets moderselskab, medmindre generalforsamlingens godkendelse og de øvrige betingelser i §§ 207-209 er opfyldt.
2. **Tilbageførselspligten** i § 215, stk. 1 med rentetillæg, og indeståelsen i stk. 2 for dem, der har truffet eller opretholdt dispositionerne. I [BS-35759/2023-OLR](#) stadfæstede Østre Landsret solidarisk hæftelse for 2.014.742,56 kr. mod to tidligere ledelsesmedlemmer, idet lånet måtte anses ydet til fordel for dem begge, og opdelingen på to separate gældsbreve ikke kunne føre til andet resultat.
3. **Udlodningsreglerne** i § 179, hvorefter uddeling kun kan ske som udbytte, ekstraordinært udbytte, kapitalnedsættelsesudlodning eller likvidationsudlodning, og hvor ledelsen er ansvarlig for forsvaret.

Skatteretligt er linjen ubøjelig. [Ligningsloven § 16 E](#) behandler lån fra selskabet til en fysisk person med bestemmende indflydelse som en hævning uden tilbagebetalingspligt. Højesteret har i [BS-30246/2021-HJR](#) og [BS-44644/2021-HJR](#) fastslået, at hver enkelt hævning på en mellemregningskonto beskattes på udbetalingstidspunktet, at senere tilbagebetaling ikke ophæver beskatningen, og at tilbagebetalinger ikke skaber en skattefri kredit til nye hævninger – samme resultat som i landsrettens dom [BS-40313/2020-VLR](#). Højesteret har i [BS-27081/2023-HJR](#) desuden afvist, at den heraf følgende dobbeltbeskatning udgør straf i strid med Menneskerettighedskonventionen.

Endelig kan majoritetens kapitaltransaktioner have en fordelingsvirkning over for minoriteten. Skatterådet bekræftede i [SKM2019.16.SR](#), at en gældskonvertering, hvor hovedaktionæren alene konverterede 5 mio. kr. af sit tilgodehavende uden minoritetens deltagelse, hverken udløste skattepligt for selskabet eller beskatning af minoritetens afledte værdistigning, da transaktionen var forretningsmæssigt begrundet mellem ubeslægtede parter. Og Landsskatteretten lagde i [11-0300459](#) netop den kurs til grund, som uafhængige minoritetsaktionærer kort forinden havde accepteret, som bedste udtryk for aktiernes handelsværdi – et brugbart værdiansættelsesargument også i selskabsretlige konflikter.

LOV	Ligningsloven § 16e, stk. 1	Selskabsloven § 127, stk. 1	Selskabsloven § 179, stk. 1, 2
	Selskabsloven § 206, stk. 1-3	Selskabsloven § 215, stk. 1-3	
PRAKSIS	Højesteret · Beskatning af aktionærlån og forholdet til EMRK vedrørende dobbeltbeskatning 18.01.2024 Højesteret · Højesterets dom om beskatning af aktionærlån på mellemregningskonto trods løbende tilbagebetaling 08.02.2023 Højesteret · Beskatning af aktionærlån via mellemregningskonto efter ligningslovens § 16 E 30.08.2022 Landsretten · Østre Landsret: Solidarisk hæftelse for ulovligt kapitalejerlån på 2 mio. kr. ikke indfriet 06.02.2025 Landsretten · Beskatning af gentagne aktionærlån på mellemregningskonto trods hurtig tilbagebetaling 25.10.2021 Landsskatteretten · Handelsværdi af aktier ved indskud i holdingselskab fastsat til kurs anvendt over 07.08.2013 Skatterådet · Gældskonvertering uden skattepligt for selskab og minoritet 14.01.2019		

EU-retlig ramme: selskabsdirektivet, aktionærrettighedsdirektivet og SRD II

§ 13

Den danske minoritetsbeskyttelse er indlejret i et EU-retligt lag, som især sætter rammerne for børsnoterede selskaber.

[Direktiv \(EU\) 2017/1132 om visse aspekter af selskabsretten](#) kodificerer de klassiske selskabsdirektiver om offentlighed, registre, kapitalbeskyttelse samt fusion og spaltning. Herfra stammer bl.a. de danske regler om, at forpligtelser og oplysninger skal kunne verificeres i et offentligt register – den samme grundtanke, som Erhvervsstyrelsen bygger sin spæringspraksis efter [§ 16, stk. 3](#) på, nemlig at omverdenen skal kunne disponere på et oplyst grundlag.

[Direktiv 2007/36/EF om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber](#) ligger bag de danske regler om indkaldelsesfrister, dagsordensadgang og udøvelse af stemmeret – herunder de særlige regler for børsnoterede selskaber i [§ 90, stk. 3](#) om offentliggørelse af generalforsamlingsdatoen og fristen for dagsordensforslag mindst 8 uger før. Direktivet forklarer også, hvorfor [§ 76, stk. 5](#) gør form- og fristkravene ufravigelige for statslige og børsnoterede aktieselskaber: aktionærrettighederne i disse selskaber kan ikke sættes ud af kraft ved enighed i kredsen af fremmødte.

[Direktiv \(EU\) 2017/828 \(SRD II\)](#) ændrede 2007-direktivet med henblik på at tilskynde til langsigtet aktivt ejerskab. SRD II indførte navnlig regler om identifikation af aktionærer, formidling af oplysninger gennem forvalterkæden, institutionelle investorer og kapitalforvalters politik for aktivt ejerskab, aktionærernes indflydelse på vederlagspolitik og vederlagsrapport samt godkendelse og offentliggørelse af **væsentlige transaktioner med nærtstående parter** – det EU-retlige modstykke til den danske generalklausul-baserede kontrol med majoritetens egennyttige transaktioner.

For børsnoterede selskaber suppleres billedet af kapitalmarkedslovens kapitel 8 om overtagelsestilbud, hvor [§ 45](#) pålægger den, der opnår kontrol, at give alle aktionærer mulighed for at afhænde deres aktier på identiske vilkår, mens [§ 47](#) stiller samme ligebehandlingskrav ved frivillige kontroltilbud og [§ 46](#) opregner undtagelserne. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om bl.a. tilbudskurs og modydelse findes i [§ 49](#). Disse regler er bindeleddet til selskabslovens [§ 70, stk. 2, 3. pkt.](#) og [§ 71](#) om prisfastsættelse ved indløsning efter et gennemført overtagelsestilbud.

LOV

[Lov om kapitalmarkeder § 45](#)[Lov om kapitalmarkeder § 47](#)[Selskabsloven § 71, stk. 1](#)[Selskabsloven § 76, stk. 5](#)[Selskabsloven § 90, stk. 3](#)

[§ 14](#) Den strafferetlige yderpol: mandatsvig efter straffelovens § 280

Når majoritetens eller ledelsens dispositioner overskrider grænsen fra selskabsretlig ugyldighed til forsætlig berigelse, aktualiseres [straffeloven § 280](#). Bestemmelsen rammer den, som for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding påfører en anden formuetab enten ved misbrug af en for ham skabt adgang til at handle med retsvirkning for denne (nr. 1) eller ved i et formueanliggende, som det påhviler ham at varetage for den anden, at handle mod dennes tarv (nr. 2). Netop nr. 2 er den strafferetlige spejling af ledelsens loyalitetspligt og generalklausulen i [§ 127](#).

Et illustrativt eksempel er [V.L. S-2325-14](#), hvor Vestre Landsret stadfæstede domfældelse for mandatsvig af særlig grov beskaffenhed og skyldnersvig begået af den reelle og daglige leder af flere byggeselskaber gennem misbrug af byggelånskredit og kundemidler, kombineret med rettighedsfrakendelse for ledelse af erhvervsvirksomhed.

Tærsklen er dog høj, og bevisbyrden for forsæt er tung: I [SS-3594/2022-HOL](#) frifandt byretten samtlige tiltalte i et sagskompleks om »skyggekonti« hos leverandører, mens Vestre Landsret i [SS-1052/2023-VLR](#) ændrede dommen og fandt tre tidligere ansatte samt en virksomhed skyldige i medvirken til mandatsvig af særlig grov beskaffenhed – men med betingede straffe.

I aktionærkonflikter er den strafferetlige vej derfor sjældent minoritetens primære værktøj. Den civilretlige kombination af ugyldighed efter §§ 108/127, tilbageførsel efter § 215, erstatning efter §§ 361-362 og indløsning efter § 362, stk. 2-3, er både hurtigere og bedre tilpasset formålet om at genoprette den økonomiske balance mellem ejerne. Se nærmere om det strafferetlige spor i [mandatsvig](#).

LOV

[Selskabsloven § 127, stk. 1](#)[Selskabsloven § 362, stk. 2, 3](#)[Straffeloven § 280](#)

PRAKSIS

Landsretten · Fængsel for groft mandatsvig og skyldnersvig i byggeselskaber: Rettighedsfrakendelse for ledelse af erhvervsvirksomhed

22.06.2015

§ 15 Sammenfatning: sådan ser praksismønstret ud for minoriteten

Praksis tegner et konsistent billede af, hvor minoriteten vinder – og hvor den taber.

Hvor minoriteten typisk taber:

- **Angreb på selve flertalsbeslutningen.** [§ 108](#) er en nødventil, ikke en rimelighedsprøvelse. Rammes alle kapitalejere ens, og er beslutningen forretningsmæssigt begrundet i selskabets nød, holder den – jf. elevatormodellen i [BS-22981/2021-KBH](#). Der gælder intet ulovbestemt saglighedskrav ud over generalklausulen.
- **Krav om at instruere selskabet.** Påstande om, at selskabet skal søge midler tilbage, omgår generalforsamlingens enekompetence efter [§ 364, stk. 1](#) – jf. [H 17-06](#). Vejen går via minoritetssøgsmålet i [§ 364, stk. 3](#).
- **Den administrative genvej.** Erhvervsstyrelsen løser ikke ejertvister. Konsistent praksis fra Erhvervsankenævnet – fra [2015-7661](#) over [20/06494](#) til [25-04336](#) – henviser bevisbedømmelsen til domstolene og nøjes med at spærre registret.
- **Indirekte ejerskab.** Rettigheder efter [§ 144, stk. 3](#) og de øvrige tærskelregler følger den formelle kapitalejer, ikke det økonomiske ejerskab gennem holdingselskaber, jf. [18/00091](#).

Hvor minoriteten typisk vinder:

- **Formålsstridige og egennyttige dispositioner.** Sikkerhedsstillelser og kautioner uden reel forretningsmæssig begrundelse, der alene tjener majoritetens egen sfære, tilsidesættes – og en medkontrahent i ond tro mister sin sikkerhed, jf. [P-71-10](#) og [P-76-10](#).
- **Grove indkaldelsesmangler.** Manglende indkaldelse gør beslutningen ugyldig, når det ikke kan antages at have været uden betydning for udfaldet – jf. [04-117.797](#) – og 3-månedersfristen i [§ 109, stk. 2](#) gælder da ikke, jf. [stk. 3, nr. 3](#).
- **Prisen ved tvangsindløsning.** Højesteret afskaffede i [48/2020](#) minoritetsnedslaget ved tvangsindløsning og lod indløsningssummen forrente fra deponeringsdagen – i den konkrete sag mere end en fordobling af den tilbudte pris, med skønsmkostningerne pålagt selskabet.
-

Indsigt. Minoritetsrevisor efter § 144, stk. 3 og granskning efter § 150 er de billigste og hurtigste veje til dokumentation, før et erstatningssøgsmål overvejes – og granskning forlænger søgsmålsfristen efter § 365, stk. 1.

Tre praktiske pointer. For det første bør værneting afklares tidligt: efter BS-49652/2025-HJR binder voldgiftsklausuler i bestyrelsesaftaler også konkursboet. For det andet virker ejeraftaler kun mellem ejerne – skal de virke over for selskabet, skal de spejles i vedtægterne, jf. § 82 og BS-19807/2023-OLR. For det tredje er ophævelsen af selskabslovens kapitalejerlansregler pr. 1. januar 2025 ikke en frisættelse: ledelsens pligter efter § 127, selvfinansieringsforbuddet i § 206, tilbageførselspligten i § 215 og beskatningen efter ligningsloven § 16 E består uændret.

Afgrænsningsmæssigt behandles rent bestyrelsesansvar uden aktionærkonflikt under [bestyrelsesansvar](#), samspillet mellem selskabsorganerne under [selskabsorganernes-kompetence-og-generalklausulen](#), fusion og spaltning under [selskabsretlig-fusion-spaltning](#) og koncernbegrebet under [koncerndefinition-bestemmende-indflydelse](#).

LOV	Selskabsloven § 82	Selskabsloven § 108	Selskabsloven § 109, stk. 2, 3
	Selskabsloven § 144, stk. 3	Selskabsloven § 150, stk. 2	Selskabsloven § 364, stk. 1, 3
	Selskabsloven § 365, stk. 1		
PRAKSIS	Højesteret · Voldgiftsklausul i bestyrelsesaftale er gyldig og binder konkursbo – selskabslovens § 364, stk. 1 begrænser ikke adgangen til at aftale voldgift		17.04.2026
	Højesteret · Værdiansættelse af minoritetsaktier ved tvangsindløsning efter Selskabslovens § 70		10.05.2021
	Landsretten · Partnerselskab kunne ikke håndhæve aktionærers ejeraftale om fortabelse af salgsret over for aktionær		26.05.2025
	Sø- og Handelsretten · Ugyldig kaution og pantsætning: Manglende undersøgelse af formålsbestemmelse og tilsidesættelse af minoritetsaktionærers interesser		13.08.2013
	Sø- og Handelsretten · Tilsidesættelse af håndpansætning grundet strid med selskabets formål og utilbørlig fordel		21.06.2012
	Sø- og Handelsretten · Dom om selskabs afholdelse af rådgiveromkostninger ved salg af aktiemajoritet og minoritetsbeskyttelse		15.01.2009
	Byretten · Gyldigheden af 'elevatormodel' ved rekapitalisering af BCHG Holding A/S: Frifindelse for påstande om ugyldighed af generalforsamlingsbeslutninger		10.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af at tilbageføre ejerregistrering trods anket byretsdom om aktieoverdragelse		15.01.2026
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afslag på administrativ udsejttelse af ejer- og ledelsesregistreringer ved tvist om anpartsoverdragelse		22.12.2021
	Erhvervsankenævnet · Indirekte ejerskab giver ikke ret til minoritetsrevision i datterselskab – Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning		11.03.2019

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Selskabsloven § 70

stk. 1-4

Selskabsloven § 108

Selskabsloven § 109	stk. 1-4	Selskabsloven § 127	stk. 1
Selskabsloven § 144	stk. 3	Selskabsloven § 361	stk. 1
Selskabsloven § 362	stk. 1-3	Selskabsloven § 364	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

39 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

6

17.04.2026	Voldgiftsklausul i bestyrelsesaftale er gyldig og binder konkursbo – selskabslovens § 364, stk. 1 begrænser ikke adgangen til at aftale voldgift	49652-2025
18.01.2024	Beskatning af aktionærlån og forholdet til EMRK vedrørende dobbeltbeskatning	bs-27081-2023-hjr
08.02.2023	Højesterets dom om beskatning af aktionærlån på mellemregningskonto trods løbende tilbagebetaling	bs-44644-2021-hjr
30.08.2022	Beskatning af aktionærlån via mellemregningskonto efter ligningslovens § 16 E	bs-30246-2021-hjr
10.05.2021	Værdiansættelse af minoritetsaktier ved tvangsindløsning efter Selskabslovens § 70	48-2020
28.08.2018	Advokatansvar og forældelse af erstatningskrav uden for kontrakt ved ulovlig kapitalnedsættelse	11-2018

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

8

27.05.2025	Bestyrelsesansvar og voldgiftsklausul: Landsretten afviser sag mod tidligere bestyrelsesmedlemmer grundet voldgiftsaftale	10246-12028
26.05.2025	Partnerselskab kunne ikke håndhæve aktionærers ejerftale om fortabelse af salgsret over for aktionær	10918-14052
10.04.2025	Direktør fundet personligt erstatningsansvarlig for selskabs gæld efter ansvarspådragende adfærd	9858-11535
06.02.2025	Østre Landsret: Solidarisk hæftelse for ulovligt kapitalejerlån på 2 mio. kr. ikke indfriet ved indbetalinger fra tredjemand	11062-14260
17.03.2023	Landsrettens dom i sag om erstatningsansvar i Hesalight A/S konkursbo	2997-3547
25.10.2021	Beskatning af gentagne aktionærlån på mellemregningskonto trods hurtig tilbagebetaling	2338-2783
22.06.2015	Fængsel for groft mandatsvig og skyldnersvig i byggeselskaber: Rettighedsfrakendelse for ledelse af erhvervsvirksomhed	V.L. S-2325-14
01.10.2008	Stadfæstelse af byretsdom vedrørende voldgiftsaftale i aktionæroverenskomst	7099-8532

SØ- OG HANDELSRETTE · SPECIALRET

7

20.12.2023	Højesterets kendelse i tvangsopløsningssag: Anmodning om afsættelse af likvidator ikke imødekommet	6857-8239
20.01.2020	Kundeklausuls gyldighed i anpartshaveroverenskomst – Funktionærstatus' betydning	BS-6713/2019-SHR

16.01.2015	Sag om afkald på krav i konkursbo; fortolkning af aftale; Selskabslovens § 136 og § 108; kompetence ved omstødelsessager	P-8-14
13.08.2013	Ugyldig kaution og pantsætning: Manglende undersøgelse af formålsbestemmelse og tilsidesættelse af minoritetsaktionærers interesser	P-76-10
21.06.2012	Tilsidesættelse af håndpantsætning grundet strid med selskabets formål og utilbørlig fordel	P-71-10
15.01.2009	Dom om selskabs afholdelse af rådgiveromkostninger ved salg af aktiemajoritet og minoritetsbeskyttelse	H 17-06
04.11.2005	Voldgiftsklausul i anpartshaveroverenskomst kunne ikke påberåbes i sag om overtrædelse af markedsføringsloven	V-37-04

BYRETTE · FØRSTE INSTANS

1

10.02.2023	Gyldigheden af 'elevatormodel' ved rekapitalisering af BCHG Holding A/S: Frifindelse for påstande om ugyldighed af generalforsamlingsbeslutninger	10329-12140
------------	---	-------------

LANDSSKATTERET · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS

1

07.08.2013	Handelsværdi af aktier ved indskud i holdingselskab fastsat til kurs anvendt over for minoritetsaktionærer	11-0300459
------------	--	------------

SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED

1

14.01.2019	Gældskonvertering uden skattepligt for selskab og minoritet	18-1242404
------------	---	------------

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

14

15.01.2026	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af at tilbageføre ejerregistrering trods anket byretsdom om aktieoverdragelse	25-04336
24.04.2025	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk	24/12224
27.09.2024	Stadfæstelse af udnævnelse af minoritetsrevisor i DD A/S trods påstande om sagsbehandlingsfejl	24/00135
06.06.2023	Stadfæstelse af at tvist om sletning af legal ejer som følge af ejerftale henhører under domstolene	22/16658
15.03.2022	Stadfæstelse af afslag på udpegning af minoritetsrevisor grundet tvivl om ejerforhold	21/04258
22.12.2021	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afslag på administrativ udslettelse af ejer- og ledelsesregistreringer ved tvist om anpartsoverdragelse	20/06494
17.07.2019	Spærring for selskabsregistreringer stadfæstet men offentliggjort begrundelse ændret fra ejendomsret til fuldmagtsforhold	18/02297
11.03.2019	Indirekte ejerskab giver ikke ret til minoritetsrevision i datterselskab – Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning	18/00091
09.07.2018	Erhvervsankenævnet stadfæster registreringsnægtelse af ejerskifte i B ApS under verserende tvist om adkomst	18/00075

12.04.2018	Erhvervsankenævnet stadfæster Erhvervsstyrelsens registrering af kapitalforhøjelse trods påstået ulovlig indkaldelse til generalforsamling	17/01657
29.08.2017	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om at spærre for straksregistrering ved tvivl om ejerforhold	17/00224
04.04.2016	Nægtelse af registrering af omdannelse fra aktieselskab til anpartsselskab grundet tvivl om ejerforhold	2015-7661
06.05.2005	Generalforsamlingsbeslutning ugyldig som nullitet – Mindretalsaktionær ikke indkaldt til ordinær generalforsamling medførte ugyldighed af udbyttebeslutning på 13 mio. kr.	04-117.797
27.10.2000	Udnævnelse af minoritetsrevisor: Erhvervsankenævnet hjemviser sag om tilsidesættelse af minoritetsaktionærs forslag til revisor	99-71.903
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
04.12.2023	Twist om ankomsttidspunkt og tidsforbrug ved parkering i Aalborg	park-3547